Negrul devorează tot ce e colorat

On Noiembrie 19, 2016

Promovează o artă ieșită din tipare, creând o stare de dependență față de ce este definit ca fiind dominant în propria ta realitate expusă prin analogii și comparații.

Giordano Bruno și ciuma cedează locul, în planurile creatoare ale lui Eisenstein, unui alt erou. Un erou aproape matematic calculabil. Întocmai cum, prin observații asupra orbitelor diferitelor corpuri cerești, planeta Uranus a fost calculată a priori, mult înainte de a fi văzută prin lentila unui telescop.

Ce subiect a adus sunetul când a pătruns în film? Biografiile muzicienilor. Şi ce subiecte au fost aduse prin sosirea culorii? Biografiile pictorilor. Dar culoare și sunet împreună? Ambele au fost epuizate, deci trebuie să căutăm un al treilea subiect. Ce-ar fi să fie biografia unui poet? Așa s-a născut ideea unui film despre Pușkin. Şi de aici s-a născut ideea "Ivan cel Groaznic".

Dar ideea negrului rămâne. Încă de la discutarea filmului despre ciumă, ea se suprapune instantaneu cu acea impresie inițială, devenită obsesivă. "Implacabilitatea oarbă" va deveni culoarea neagră - moartea neagră - ciuma care devorează tot ce e viu și colorat. Își amintește și de impresia puternică pe care discuția cu Andrei Belii i-o lăsase în 1933: analiza evoluției frecvenței valorilor cromatice în opera lui Gogol urmarea pas cu pas apropierea tragică a nebuniei mistice și întunericului în sufletul scriitorului. Atât acolo, cât și în "Ciuma", negrul devorează tot ce e colorat. *

Leadership: Poți să abordezi un subiect care se constituie dintr-o multitudine de aspecte asamblate într-un întreg menit să rezolve psihologia unei problematici a dublului și a diferenței?

Ceea ce ne dă posibilitatea unei analize mai temeinice asupra modului de a trata un anumit subiect, în limitele câmpului de observație a unor personaje controversate, delimitând o anumită zonă de acțiune sau de manifestare a lor la care facem referire, este tocmai atracția între ceea ce vrem să creăm și impresia inițială, devenită obsesivă, a evadării obligatorii din conceptele tradiționaliste - considerate de neîncălcat.

Mai simplu spus, impresia inițiată este o formă de concentrare a mai multor informații și interpretări în baza dorinței de a schimba ceva la realitatea pe care o iei în stăpânire prin intermediul creației artistice. Însăși puterea creației, devenită o însușire de primă importanță la un regizor, o virtute de mare preț a intelectului practic, trebuie să se sprijine pe această impresie, încât interpretările pe care regizorul le conferă realității să poată fi tematizate într-o operă marcată de har, eleganță, spirit și inovație vizuală.

Ideea negrului și ideea albului, sau asemănarea culorii negre cu moartea, sunt măsura consecințelor abaterii de la valoarea "True" a condiției de fond a noutății pe care o aduce cercetarea calitativă a subiectului și a contextului de viață al unor personaje. Ele pot dezorganiza răspunsul la ceea ce caută lumea, telespectatorii, constituind o formă particulară a interpretării unei situații ce declanșează o reacție emoțională caracterizată prin acceptarea unei perspective diferite de concepere a unei povești.

Psihologia unei problematici a dublului și a diferenței se regăsește în spațiul de creație al unui artist care încearcă să contureze portretul unui erou real sau imaginar prin prisma conștiinței unei ființe supreme, providențiatoare, care raționalizează pe baza unei logici

bivalente de tipul: bine-rău.

Ce subiect a adus sunetul când a pătruns în film? Este întrebarea de primă importanță când se încearcă o transpunere a ideilor în noi metode de producție a unui conținut orientat către o comunicare plină de semnificație, bazată pe surprinderea „viului" în ipostaze mai colorate. Sau absența umanului, redat într-un tablou mai puțin colorat, dar grăitor.

Dar toate aceste analogii între culori, abilitatea de a le reprezenta prin lumea sunetului, în convenții proprii ale limbajului științific și regizoral care permite dezvoltarea cu precizie a ideilor, creează o stare de dependență față de ce este definit ca fiind dominant în propria ta realitate. În structura și proporțiile unei viziuni care decupează în planul lumii o perspectivă singulară.

Leadershipul, constituind o formă particulară de producere și reprezentare a cunoașterii, nu se poate distanța de această dominanță stilistică, fiindcă ea atinge o multitudine de aspecte asamblate într-un întreg menit să rezolve psihologia unei problematici a dublului și a diferenței dintre totalități comparate în momente diferite de evoluție.

O totalitate a psihicului individual, o totalitate a lumii și o totalitate a influențelor naturale și sociale, fizice și spirituale, directe și indirecte, organizate și neorganizate. Obținute și metamorfozate prin analogii vizuale.

Marea putere a artei regizorale se determină după un singur criteriu: ceea ce este dominant în propria ta realitate va fi dominant în pasaje concise din relatarea Creației pe care le poți folosi pentru a trage niște concluzii referitoare la istoria umanității.

Negrul devorează tot ce e colorat este efectul unei impresii venite din afara propriilor gânduri, dar devenită obsesivă pentru ochiul care vânează o nouă certitudine prin prisma aprecierii artistice. O certitudine a anormalității, a drumului care nu permite oricui să pătrundă în locul unde se naște... ideea.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/negrul-devoreaza-tot-ce-e-colorat.html